

ශ්‍රී ලංකා අමරපුර - රාමඤ්ඤ සාමග්‍රී මහා සංඝ සභාව

පුජ්‍ය මහාචාර්ය පල්ලෙකන්දේ රතනසාර අනුනායක ස්ථවිර
මහා ලේඛකාධිකාරී-ශ්‍රී ලංකා අමරපුර මහා සංඝ සභාව
ශ්‍රී සාරපුත්තාරාමය-මාතා පාර-කොළඹ 08
දුර: 011-2687766

පුජ්‍යතර අත්තංගනේ සාසන රතන නායක මහාස්ථවිර
මහා ලේඛකාධිකාරී-ශ්‍රී ලංකා රාමඤ්ඤ මහා නිකාය
ශ්‍රීපති පිරවෙන් මහා විහාරය-දියකළමුල්ල-කුලියාපිටිය
දුර: 071-8297580

2020.10.12

මානව සමාජයේ ඉදිරිගාමී පියවරක් වූ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට එරෙහි වන 20 වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අක්‍රීය කළ යුතුයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා නීතියේ ආධිපත්‍යය සුරැකෙන නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සම්පාදනයට කටයුතු කළ යුතුයි.

මේ මොහොතේ රට තුළ ආන්දෝලනයට තුඩුදෙමින් තිබෙන 20 වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳව අමරපුර-රාමඤ්ඤ සාමග්‍රී මහා සංඝ සභාව සාකච්ඡාවට භාජනය කළ අතර, එය මානව සමාජයේ දියුණු ලක්‍ෂණයක් වන මිනිස් චින්තනයේ නිදහසටත්, ක්‍රියාකාරීත්වයටත් බරපතල ලෙස බාධා කරන නොදියුණු ගෝත්‍රික සමාජයකට ආපසු ගමන් කරන නීති සම්මතයක් බව තහවුරු වූ හෙයින්, එය සම්මත නොකරන ලෙස ආණ්ඩුවට අවධාරණය කිරීමට අප සංඝ සභාව තීරණයට කොට ඇත.

මේ මොහොතේ ලෝකයේ බොහෝමයක් රාජ්‍ය අනුගමනය කරන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මූලික අංග තුන වන විධායකය, ව්‍යවස්ථාදායකය හා අධිකරණය එකිනෙකට පරීක්ෂාවට ලක්වෙමින් තුල්‍ය පවත්වාගත යුතු යන්න සම්මත පිළිගැනීමයි. සංවරණ හා තුල්‍ය ක්‍රියාවලිය ලෙස එය පිළිගනු ලබන අතර 1978 නව ජනරජ ව්‍යවස්ථාව තුළින් ජේ.ආර් ජයවර්ධන මහතා එකී සංවරණ හා තුල්‍ය ක්‍රියාවලිය අහෝසි කර විධායකයට අසීමාන්තික බලයක් කේන්ද්‍රගත කර ගන්නා ලදී. ඒ මොහොතේ පටන් ම එකී බලයේ අහිතකර තත්වය පිළිබඳව විශාල සංවාදයක් පැණැගැහුණු අතර එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස වසර 37 කට පසු 2015 වසරේ දී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට සාධනීය එකතු කිරීමක් ලෙස 19 වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන එන ලදී. එමගින් සිදුවූයේ ජයවර්ධන මහතා විසින් අහෝසිකර තිබූ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට අදාල සංවරණ හා තුල්‍ය ක්‍රියාවලිය බලාත්මක කිරීමයි. 20 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මගින් සිදුකරනු ලබන්නේ යලිත් වතාවක් සංවරණ හා තුල්‍ය ක්‍රියාවලිය අහෝසි කර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පැවැත්ම අභියෝගයට ලක් කිරීමයි. මෙහි කෙලවර නිසැක වශයෙන් ම සටහන් වනු ඇත්තේ ඒකාධිපති වාදයයි. අත්තනෝමතික බලාධිකාරියයි.

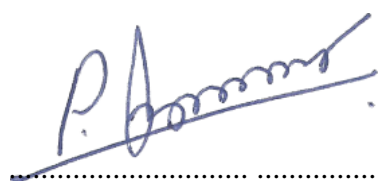
20 වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්මත කිරීමට අදාලව ආණ්ඩුව පවසන කරුණු වන්නේ ඊට පෙර සම්මත කර තිබූ 19 වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය රටේ ඉදිරි ගමනට කර ඇති බාධා ඉවත් කිරීමට බවකි. එය එසේම ද යන්න ගැඹුරින් පැහැදිලි කරගත යුතුව තිබේ. 19 වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය නිසා රටේ යහ පැවැත්මට මෙන්ම ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍ය අයිතිය තහවුරු කිරීමට හේතු වූ කරුණු කිහිපයකි.

1. 18 වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් සම්මත කර තිබූ අසීමාන්තිකව ජනාධිපති වරයාගේ ධුර දැරීමේ වාර ගණන 19 වන ව්‍යවස්ථාවේ 31 (2) අනුව දෙවතාවක් කිරීම.
2. 19 වන ව්‍යවස්ථාවේ 91 (ඇ) (XIII) අනුව ද්විත්ව පුරවැසියන්ට පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ධුර හෝ ජනාධිපති ධුර දැරීම අහෝසි කිරීම.
3. 41 (අ) ව්‍යවස්ථාව අනුව ඉහල තනතුරු සඳහා රාජ්‍ය නිලධාරීන් පත්කිරීමට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාදායක සභාවක් පිහිටුවීම.
4. 41 (ආ) (VI) ව්‍යවස්ථාව අනුව ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ස්ථාපිත කිරීම.
5. 41 (ඇ) ව්‍යවස්ථාව අනුව උපරිමාධිකරණ විනිසුරුවරුන් පත්කිරීමේ දී ජනාධිපති වරයා විසින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ නිර්දේශ ලබා ගැනීම.

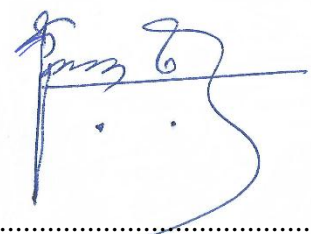
ඉහත සඳහන් කරුණු වලින් පමණක් වුවද තහවුරු වන්නේ 19 වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ආණ්ඩුව සඳහන් කරන ආකාරයට අගතිගාමී එකක් නොවන බවයි. මෙහි සම්පූර්ණ නොවූ සමහර කරුණු කාරනා හේතුවෙන් තාක්ෂණික දුබලතා ඇති බවට හිඟ විශාරදයන් පෙන්වා දී තිබේ. ඒ අනුව කළ යුතුව ඇත්තේ 19 වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තාක්ෂණික දුබලතා ඇත්නම් එකී දෝෂ මගහරවා ගැනීමට හිඟ සම්පාදනය කරගත යුතු වුවද 20 වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මගින් කර ඇත්තේ රටේ ඉදිරි ගමනට සාධනීය ලක්ෂණ එකතු කිරීම නොව රට ආපස්සට ගමන් කරවන නිශේධනීය සාධක එකතු කිරීමකි.

1. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 148 වන ව්‍යවස්ථාව අනුව රාජ්‍ය මූල්‍ය පිළිබඳ පූර්ණ බලය පාර්ලිමේන්තුව සතු වුවද 20 වන සංශෝධනයෙන් ජනාධිපති කාර්යාලය හා අගමැති කාර්යාලය විගණනයෙන් ඉවත්කර ඇත. එමගින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව 3 සහ 4 තුළින් තහවුරු කර ඇති පරමාධිපති බලය ජනතාව සතු වන්නේය යන්න අහෝසි වේ.
2. 20 වන සංශෝධනය මගින් සංශෝධනය කිරීමට අපේක්ෂා කරන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 44, 45, 47 ව්‍යවස්ථා කියවීමට අනුව පරිලිමේන්තු මන්ත්‍රී වරුන්ගේ ජනවරමට අනුව ස්වාධීන පැවැත්ම බලරහිත කෙරේ.
3. 20 වන සංශෝධනය මගින් සංශෝධනය කිරීමට අපේක්ෂා කරන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ව්‍යවස්ථාව කියවීමට අනුව රාජ්‍ය සේවය ඝෘජු දේශපාලන බල අධිකාරියට යටත් කෙරේ.
4. 20 වන සංශෝධනය මගින් සංශෝධනය කිරීමට අපේක්ෂා කරන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 103 ව්‍යවස්ථාව කියවීමට අනුව මැතිවරණ ක්‍රියාවලිය ස්වාධීන ක්‍රියාකාරීත්වයෙන් අහෝසි කෙරේ.
5. 20 වන සංශෝධනය මගින් සංශෝධනය කිරීමට අපේක්ෂා කරන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 109 ව්‍යවස්ථාව කියවීමට අනුව අධිකරණ පද්ධතියේ ස්වාධීන පැවැත්ම අභියෝගයට ලක් කෙරේ.
6. 20 වන සංශෝධනය මගින් සංශෝධනය කිරීමට අපේක්ෂා කරන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 122 ව්‍යවස්ථාව කියවීමට අනුව නීතියේ සාධාණත්වය ඉල්ලා සිටීමට ජනතාවට හිඬු අයිතිය අහෝසි කෙරේ.
7. 20 වන සංශෝධනය මගින් සංශෝධනය කිරීමට අපේක්ෂා කරන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 153 ව්‍යවස්ථාව කියවීමට අනුව හොරකමට, වංචාවට හා දූෂණයට ඉඩකඩ විවර කෙරේ.

මෙම කරුණුවලින් වුවද තහවුරු වන්නේ 20 වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මේ අවස්ථාවේ කිසිම ලෙසකින්වත් අවශ්‍ය නොවන බවයි. රටට අවශ්‍යව ඇත්තේ නූතන තත්වයන්ට ගැලපෙන රට ආර්ථික වශයෙන් මෙන්ම දේශපාලනික හා සංස්කෘතිකමය ක්‍ෂේත්‍රයන්ගෙන් ඉහලට ඔසවා තැබිය හැකි සහ රට එක්සත් කළ හැකි අළුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවකි. එබැවින් ඒ පිළිබඳව මහජන කතිකාවක් ගොඩනගා රටට උචිත අළුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සම්පාදනයෙහිලා කටයුතු ආරම්භ කරන ලෙසත් 20 වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අක්‍රීය සංශෝධනයක් බවට පාර්ලිමේන්තුව මගින් තහවුරු කරන ලෙසටත් ජාත්‍යලයෙන් යුතුව ඉතා කාරුණිකව අවධාරණය කොට මෙයින් ඉල්ලා සිටීමු.

පල්ලෙකන්දේ රතනසාර අනුනායක ස්ථවිර
 මහා ලේඛකාධිකාරී
 ශ්‍රී ලංකා අමරපුර මහා සංඝ සභාව

අත්තංගනේ සාසන රතන නායක මහාස්ථවිර
 මහා ලේඛකාධිකාරී
 ශ්‍රී ලංකා රාමඤ්ඤ මහා නිකාය